

Thương Cha...

Giang Ân

tự sự-trần trở; slow-rock

đoạn đầu nhạc trầm
lắng, nhẹ nhàng..

Giờ ngồi một mình con nhớ về ngày xưa, ngày xưa thơ
Giờ ngồi một mình con viết một vần thơ. vẫn thơ thương

bé biết bao nhiêu đại khờ. Ngày xưa thơ bé cha diu bước con
nhớ có mây che đầu ghềnh. Vẫn thơ con viết có ngày tháng gian

đi, năm tháng với bao nhiêu nhọc nhằn, một đời cha đã hy
nan, có nắng, có mưa trong cuộc đời, người là bóng mát trên

sinh, vì con mái tóc cha bạc màu. Rồi khi khôn lớn, có
cao, tình thương mãi mãi luôn đạt dào. Rồi đây con biết, có

lúc con không nghe lời cha. Con thấy nước mắt cha chọt rơi, dõi theo
lúc mây cao kia ngừng trôi, bỗng thấy nước mắt con chọt rơi, nghĩ thương

con qua từng năm tháng. **ĐK:** Và từ khi biết nước mắt cha còn
cha sao mà thương quá! Cuộc đời gian khó mấy lúc cha được

nhạc cao trào...

rơi, là trái tim con quặn đau. Cha ơi, con xin lỗi cha
vui, vì mãi lo cho đàn con. Cha ơi, thương cha quá cha

nhạc nhẹ lại...

yêu. Con sẽ quay về, quay về bên trái tim hiền hòa.
ơi! Công đức cao vời, cao vời con khắc ghi một đời.

Coda

Giờ ngồi một mình con nhớ về ngày xưa, ngày xưa thơ
(Giờ ngồi một) mình con viết một vần thơ. vẫn thơ thương

1. bé biết bao nhiêu đại khờ. Giờ ngồi một
nhớ có mây che đầu ghềnh. 2.